

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ในลักษณะวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการเจ็บป่วย ภาวะซึมเศร้า การสนับสนุนทางสังคมกับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ โดยผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุที่คลินิกจิตเวช ที่โรงพยาบาลทั่วไป 4 แห่ง ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สมบรูณ์ 165 ฉบับ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 2 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการเจ็บป่วย ภาวะซึมเศร้า การสนับสนุนทางสังคมกับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ

ตอนที่ 1 การศึกษาการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ การปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ นำเสนอในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ระดับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ จำแนกรายด้าน (N=165)

การปรับตัว	$\bar{X}$	$\pm SD.$	ระดับ
ด้านร่างกาย	2.32	.46	ปานกลาง
ด้านอึดทนโน้ทน	1.99	.38	ปานกลาง
ด้านบทบาทหน้าที่	2.24	.62	ปานกลาง
ด้านการพึ่งพาระหว่างกัน	1.96	.34	ปานกลาง
รวม	2.14	.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่าการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.14, \pm SD = .39$) พิจารณารายด้านของการปรับตัวพบว่า ด้านร่างกาย ด้านอึดทนโน้ทน ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านการพึ่งพาระหว่างกัน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.32, 1.99, 2.24$ และ 1.96) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการเจ็บป่วย ภาวะซึมเศร้า การสนับสนุนทางสังคมกับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า วัยสูงอายุ ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการเจ็บป่วย ภาวะซึมเศร้า การสนับสนุนทางสังคมกับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุแสดงไว้ในตารางที่ 4 และตารางที่ 5

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง อายุ รายได้ ระยะเวลาการเจ็บป่วย ภาวะซึมเศร้า การสนับสนุนทางสังคมกับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ (N = 165)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับ
อายุ	-.249 [*]	ต่ำ
รายได้	.252 [*]	ต่ำ
ระยะเวลาการเจ็บป่วย	.042	ต่ำ
ภาวะซึมเศร้า	-.304 [*]	ปานกลาง
การสนับสนุนทางสังคม	.815 [*]	สูง

^{*} p < .05

จากตารางที่ 4 พบว่า รายได้ และการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยรายได้มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = .252$) และการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .815$) อายุ และภาวะซึมเศร้า มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอายุมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = -.249$) และภาวะซึมเศร้า มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = -.304$.) ระยะเวลาการเจ็บป่วยไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา กับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ (N = 165)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ χ^2	Contingency	P-value
เพศ	.63	.06	.73
สถานภาพสมรส	6.60	.20	.009
ระดับการศึกษา	22.93	.35	.000

จากตารางที่ 5 พบว่า สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 6.60, 22.93$ ตามลำดับ) ส่วน เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ